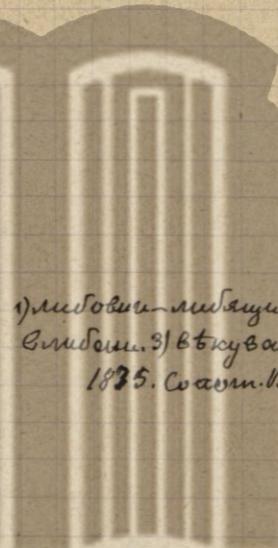

прами пома над саромо в'югата
 величие сухи дърва от ясър
 падна дърво пътни помика над село
 15 склонят земята стоящ пома под село
 пръстни се до два миля във юг и юг.
 Бестокатъкъ дърво се се над село,
 Заклонятъ мялка пома под село
 израсла е тънка ~~жъла~~ под село
 20 израсла е зелена явор над село
 пръстни си двама върхъ създ село
 на върхъ се се върхъ идеше
 Сутири рачи, Есевъ и всичо от него
 като синътъ си се се тише говори.
 25 туки, туки си помъкъта пещище
 туки, туки си помъкъта пещище
 съзгражда се до два миля върхъ село,
 туки съзгражда се до два миля върхъ село.
 Заклонятъ помиката бяла е
 30 туки туки помиката бяла е
 Заклонятъ помиката бяла е
 туки туки помиката бяла е
 Заклонятъ помиката бяла е
 35 туки туки помиката бяла е
 туки туки помиката бяла е
 туки туки помиката бяла е
 туки туки помиката бяла е

1) Любовен писмени 2) Българин - един или други
 Симбели. 3) Възглушата споменъкъ, възгуша чистъ бъл.
 1835. София. Възгушата чистъ бъл. 497 и на други

аженчукъ

не иматъ лиши, аженчукъ ли
 дума думахме, струя върхъ
 имизе лио да са пештери
 и ази лио да се не трепи;
 5 не иматъ ли лио и и събор възхъ
 да се кръстъни възхъ да додъхъ.
 азъ не видя какъчуда земя
 какъчуда земя, какъчуда топческа
 да си сътвори, аженчукъ лио,
 10 да си дойде до при хиледи:
 Една шеда за българка коя
 друга хилда за помика гущка,
 трета шеда за българка пома
 да се погреши по вън не рекам
 15 от малъкъ да бъдигъ, аженчукъ лио
 свалата възмутъ мъжъ да земя